

Sygn. akt IX Ka 505/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Walenta

Sędziowie SSO Aleksandra Nowicka

SSO Jarosław Sobierajski (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale oskarżyciela skarbowego Marianny Kwidzińskiej z (...)Urzędu Skarbowego w T.

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 roku

sprawy **A. F., oskarżonego z art. 60 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks**

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 12 maja 2016 roku sygn. akt II K 52/16

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IX Ka 505/16

UZASADNIENIE

A. F. został oskarżony o to, że:

będąc prezesem zarządu i zajmując się sprawami gospodarczymi (...) sp. z o.o., z s. w T., ul. (...) (NIP (...)), wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 86 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, nie przechowywał w miejscu do tego wskazanym, tj. siedzibie spółki w T., ul. (...) w okresie co najmniej od 31 stycznia 2011 r. do 29 czerwca 2012 r., księgi rachunkowej i rejestrów VAT związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą przez w/w Spółkę za 2010 rok,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II K 52/16: I. uznał oskarżonego A. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. przestępstwa skarbowego z art. 60 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, za które na mocy art. 60 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

II. zasądził ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. A. M. kwotę 1080 (jeden tysiąc osiemdziesiąt) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości, wniósł obrońca oskarżonego. Zarzucił mu, na podstawie art. 438 pkt 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, obrazę przepisu art. 173 § 1 § 2 kks poprzez prowadzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu A. F. w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, pomimo iż w postępowaniu niniejszym występowała realna możliwość ustalenia miejsca zamieszkania oskarżonego i w konsekwencji mimo zgłoszenia się oskarżonego do dyspozycji Sądu i podania adresu zamieszkania.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania w trybie ogólnym.

Z ostrożności procesowej skarżący zarzucił ponadto zaskarżonemu wyrokowi, na podstawie art. 438 pkt 4 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, rażąco surowość orzeczonej kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 100 zł, w konkluzji wnosząc o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary grzywny. Ponadto obrońca wniósł o zasądzenie kosztów obrony przed sądem II instancji udzielonej oskarżonemu z urzędu, oświadczając że nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Należy się zgodzić ze skarżącym, iż doszło do obrazę przepisu art. 173 § 1 kks w związku z prowadzeniem postępowania wobec oskarżonego A. F. w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych. Organ postępowania przygotowawczego nie poczynił wystarczających starań w celu ustalenia aktualnego miejsca zamieszkania czy pobytu oskarżonego, ograniczając się do skonstatowania, że oskarżony nie odbiera wezwań kierowanych na jego ostatni znany adres zamieszkania oraz bezskuteczna okazała się próba jego doprowadzenia. Tymczasem możliwe i konieczne było zarządzenie poszukiwań oskarżonego, w tym nawet i listem gończym, zwłaszcza że z informacji przekazanej przez policję wynikało, że A. F. często odwiedza swoich rodziców zamieszkujących w T. przy ulicy (...) (k. 106), co sugerowało, że nie ukrywa się czy też, że nie przebywa za granicą. Próbę ustalenia aktualnego miejsca zamieszkania oskarżonego można było też poczynić w oparciu o akta wykonawcze spraw karnych, w których A. F. był wcześniej skazany, tym bardziej, że w sprawie (...) Sądu Rejonowego w T. pozostaje on pod dozorem kuratora (k. 79 – 80, 88).

W tym stanie rzeczy procedowanie w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, zwłaszcza przez Sąd Rejonowy, z obrazą art. 173 § 1 kks, stanowiło istotne naruszenie prawa oskarżonego do obrony. Należy ponadto podkreślić, że wobec zgłoszenia się oskarżonego A. F. do dyspozycji Sądu, wyrażenia przez niego chęci uczestnictwa w postępowaniu i wskazania aktualnego adresu zamieszkania – pismem z dnia 5 lipca 2016 r. (k.154), tryb postępowania w stosunku do nieobecnych – w myśl art. 173 § 2 pkt 2 kks - również stał się niedopuszczalny.

Ze wskazanych przyczyn, z uwagi na zaistnienie przesłanki z art. 438 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, oraz wobec konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości (art. 437 § 2 zd. 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks), konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.